

GERÇEK SADHANA TEMİZ KALPLİLİKTİR

*Hiçbir iş yapmadan bütün gün boyunca gevezelik etmek,
zannediyor musunuz ki sadhana'dır?
Perhiz/rejim yaptıktan sonra karnınızı günde üç defa doyurmak,
zannediyor musunuz ki sadhanadır?
Gündüzleri yoğun bir faaliyet ve geceleri derin bir uyku,
zannediyor musunuz ki sadhana'dır?
Allah sizi bunun için mi yarattı?
Zamanınızın önemli bir kısmını bu şekilde geçirirsiniz,
ama bu sadhana değildir.
Zamanınızı bu şekilde boşa harcamayın.
Şu andan itibaren Allah'ı-bilmeye-tanımaya çalışın.
İşte sadece bu sadhana'dır.*

(Telegu dilinde bir Şiir)

Sevgi'nin Somutlaşmışları!

Her yeri istila etmiş olan bilinç/şuur, İlahi Vasıf'tır. İlahi Vasfın her canlı varlıkta da mevcut olduğu söylenir. Fakat hiç kimse, bu her yerde hazır ve nazır olan İlahi Vasfı görmemiştir. Kozmik İnsan'ı idrak edebilen ve O'nun üzerinde tefekkür edebilen sadece insandır. Hakikatte, insan hayatının bizzat kendisi, ilahi gücün tezahürüdür. Fakat bazı kimseler bu ifadeyi kabul etmezler.

İlahi Vasıf, her canlı varlıkta aşikar olarak meydandadır. Aynı *Atma Tattwa* (Atma prensibi) sadece insanlarda değil, evrendeki bütün canlı varlıklarda da mevcuttur. Fakat bu hakikati idrak edebilmek için insanın, saf/temiz ve bencilsiz bir kalbe sahip olması gerekir. Bu hakikati idrak edebilmek için, her insanın devamlı olarak Allah üzerinde tefekkür etmesi gerekir. Bunu yaptığınız takdirde kalpleriniz saf/temiz ve huzurlu olacaktır. Bu aşamaya ulaştığınız anda, emin olun ki, Allah hissedilebilir bir şekilde sizin içinizde tezahür edecektir. Bu sizin sadhana'nız olmalıdır.

Sadhaka'ya (spiritüel adaya), Allah'ı tezahür ettirebilecek şey, sadece *dhyana* (meditasyon) değildir. Allah, onun içinde ikamet eden olarak, hep aynı şekilde, insanlarda, böceklerde, kuşlarda ve hayvanlarda mevcuttur. Farzedelim ki, şu soruyu sordunuz, "Şimdi Allah nerede?" Buna verilecek doğal cevap, Allah sizin içinizde de mevcuttur olmalıdır. Bazı insanlar bu gibi soruların cevabını bulmak için *dhyana* (meditasyon) gibi sadhana yaparlar.

Bilge Narada, Allah'a bağılılığın dokuz formu sayesinde Allah'ın idrak edilebileceğini doğrulamıştır, bunlar şöyledir: *sravanam* (dinlemek), *kirtanam* (şarkı söylemek), *Vishnusmaranam* (Vishnu üzerinde tefekkür etmek), *Padasevanam* (O'nun Lotus Ayaklarına hizmet etmek), *vandanam* (selamlamak), *archanam* (ibadet etmek), *dasyam* (*kulluk*), *sneham* (arkadaşlık) ve *Atmanivedanam* (Öz'e teslimiyet).

Bu dünyada Allah'ın, ikamet eden olarak, ikamet etmediği, hiçbir insan kalbi yoktur. Bu nedenle, böyle her yeri istila etmiş ve her yerde hazır ve nazır olan Allah'ı tahayyül etmek için meditasyon mu gerekir?

Günümüzde çeşitli meditasyon teknikleri öğreten çok kimse var. Bununla birlikte, meditasyonun amacı, spiritüel kalbin saflaşmasını sağlamaktır. Çünkü, kalp saflaşmadıkça, farkındalılığın kaynağı olan Allah idrak edilemez. Bundan böyle, insan, spiritüel kalbin saflaşması için gayret sarfetmelidir.

Dwapara Yuğa'da Kamsa, ne biçim bir sadhana yaptı? Gerçekte o, devamlı olarak Krishna'ya küfürler yağdırıyordu. Böyle olmasına rağmen, Krishna o kadar merhametli idi ki, Kamsa'ya Darshan'ını verdi.

Eğer bir insanın kalbi saf olmazsa, hiçbir sadhana onun Allah'ı idrak etmesine yardımcı olmaz. Oruç tutma, meditasyon, vs., gibi çeşitli sadhana'lar, gerçekte içinizde ikamet eden, her yerde hazır ve nazır Allah'a olan inancınızı geliştirmekte yardımcı olurlar. Genelde insanlar Allah'ın şu veya bu kimselere darshan verdiğini düşünürler. Fakat hakikat şudur ki, kalbi saf olmayan kimselere Allah hiçbir zaman darshan vermez. Bu nedenle, eğer Allah'ın darshan'ını istiyorsanız, kalbinizi saflaştırmaya gayret etmelisiniz. Bütün sadhana'ların amacı saflığı elde etmektir. Kalbiniz saf olduğu anda, her yerde hazır ve nazır olan Allah anında önünüzde tezahür edecektir.

Maalesef günümüzde, arayış içinde olanları, saflık yoluna yönlendirebilecek guru'lara pek az rastlanmaktadır. [Mevcut guru'lar] para karşılığında bazı meditasyon tekniklerini öğretmekle iktifa etmektedirler.

Hakikatte, insanın böyle kompleks meditasyon sistemlerini öğrenmesine gerek yoktur. İnsan, en basit sadhana olarak, her yerde hazır ve nazır olan Allah üzerinde devamlı tefekkür etmeyi uygulayabilir. Bu zamanda pek az kimse böyle basit metodları öğretmektedir. İnsanlar meraklarını çekecek çeşitli meditasyonlar hakkında okurlar veya işitirler ve ilgilerini ve hayal güçlerini en çok çeken üzerinde sadhana yaparlar.

Sevgi'nin Somutlaşmışları!

Eğer Allah'ı tahayyül etmek istiyorsanız, kalbinizi saflaştırmak mecburiyetindediniz. Bir bireyden söz ederek, onun babanız olduğunu söylersiniz. Fakat baba, gerçekte her insanda mevcut olan aynı *Atma Tattwa*

(Atma Prensibi) olduğu için, bu atıftan dolayı rahatsız olur. Bir kızla evlenirsiniz ve ona karım diye hitap edersiniz. Fakat o kız, gerçekte ilahi Atma'nın somutlaşmışıdır. Aynı şekilde de, bir çocuğu şefkatle kucaklar ve oğlum diye hitap edersiniz. Fakat bu aynı çocuk, gerçekte sizin oğlunuz olmadığını ve ilahi vasfın somutlaşmışı olduğunu söyleyebilir. Bundan böyle bu dünyadaki bütün ilişkiler, gerçekte sadece Atma ilişkileridir.

Hakikati söylemek gerekirse, gerçek *Atma Sakshatkara* (Öz'ün idraki), bireysel özün (jiva'nın) *Brahman* (En Yüce Öz) ile birleşip yok olmasıdır. Karşılaştığımız her kimse, gerçekten Allah'tır. Böyle her yerde hazır ve nazır olan ilahi vafsa, sahip olmayan insanların, olması mümkün müdür? Rab Krishna, *dharma*'nın (dürüstlüğün) uygulanmasında yozlaşma oldukça, [Kendisinin] tekrar tekrar enkarne olduğunu beyan etmiştir. Aynı zamanda da Kendisinin her canlı varlığın içindeki *beejam* (tohum) olduğunu beyan etmiştir. Gopala'lar ve gopika'larla (çoban erkek çocuklar ve kızlar) çok samimi olmasına rağmen, hiçbir zaman onların bu ilişkilerinden dolayı bağımlılık göstermemiştir. Bu hakikatin farkında olan gopika'lar, "Krishna! Krishna!" diyerek ve ilahi ismi terennüm ederek, devamlı O'nun üzerinde tefekkür etmişlerdir. Krishna isminin bizzat kendisi, ilahi olan Atmanın somutlaşmışını onların gözleri önüne getirmiştir.

Gopika'lar, aynı Atma Tattwa'nın her bireyde ve hatta her canlı varlıkta mevcut olduğuna kati inançları olan tekamül etmiş yüce ruhlardı. İşte bu nedenle, Krishna'yı her bireyde ve dünyada mevcut her objede tahayyül edebiliyorlardı. Objektif dünyada gördüğümüz her şey, örneğin bu salon, etraftaki binalar, vs., gerçekte obje değildir. İnsanlar onların dış formlarına bakarak, onların birer obje olduklarını düşünerek yanılığa uğrarlar. Bütün bu objelerde, evrensel Atma Tattwa mevcuttur. Sadece gopika'lar, En Yüce Hakikat'i doğal olarak ve anında idrak edebilmişlerdir. Krishna'yı her bireyde ve objede tahayyül edebilmektedirler.

Dünyevi ilişkilerimizi göz önünde tutarak, bireylere benim oğlum, benim kardeşim, benim babam, benim annem, benim karım, vs., olarak hitap ederiz. Fakat hakikat şudur ki, aynı Allah bu bireylerin hepsinde de tezahür etmektedir. Bundan böyle, insan, her bireyi İlahi Vasfın somutlaşmışı olarak kabul etmelidir. Bütün evren, Brahma Tattwa tarafından istila edilmiştir. Atma Tattwa'ya izafe edilen bütün isimler ve formlar insanlar tarafından yaratılmıştır.

Ramakrishna Paramahansa, bütün gün boyunca Anne Kali'ye çeşitli metodlarda/tarzlarda ibadet ederdi. Günlerden birinde ilahi Anne önünde tezahür ederek kendisinden şunu sorguladı, "Ramakrishna! Her gün geçtikçe biraz daha çılgına dönüyorsun. Bana belli bir formda ibadet ederdin. Beni niçin şu veya bu formla sınırlandırıyorsun? Hakikatte bütün formlar

Benimdir. Karşılaştığın her kimseyi İlahi Vasfın somutlaşmışları olarak kabul et.”

Allah saftır ve sıfatsızdır. Böyle sıfatsız ve lekesiz ilahi vasıf her insanda mevcuttur. Hakikatte bütün insanlar, her yerde hazır ve nazır olan böyle bir ilahi vasfın yansımalarıdır. Bu nedenle, her insan, İlahi Vasfın somutlaşmışları olarak kabul edilmelidir ve saygı görmelidir. Allah, her yerde hazır ve nazır olmasına rağmen, özel bir formu alarak, insanlara çok çeşitli şekillerde hizmet verir. Şu andan itibaren, bütün isimlerin ve formların O'na ait olduğu hakikatini idrak edin. Karşılaştığınız herkesi İlahi Vasfın somutlaşmışları olarak kabul edin. Böyle bir hali geliştirirseniz, Allah'ı her yerde görebilirsiniz.

Mathura veya Dwaraka'ya gittiğiniz vakit, bundan 5000 yıl önce Dwapara Yuga'da, fani bedenini terketmiş olmasına rağmen, insanların hala Rab Krishna'ya aynı ilahi şevkle ibadet ettiklerini göreceksiniz. Allah insan formunda enkarne edince O'nu sıradan bir insan olarak görmek normaldir. Fakat bu doğru bir bakış değildir. Ben sık sık Allah olduğumu tekrarlarım. Fakat aynı zamanda sizin de Allah olduğunuzu size hatırlatırım. Bu hususta hiçbir kargaşalığa ve fikir ayrılığına meydan vermemelisiniz. Sizler her biriniz gerçekten ilahi vasfın somutlaşmışlarıdır. Böyle kati bir inancı geliştirdiğiniz takdirde Allah'ı her insanda tahayyül edebilirsiniz. Bu kavrama uygun olarak *Yad bhavam tad bhavati* (hisler nasılsa, sonuç da öyle olur) ifadesi kutsal metinlerde yer almıştır.

İnsanlar İlahi Vasfın gerçek doğasının farkında olmadıkları için, fiziksel formlarına ve onlarla olan ilişkilerine dayanarak bazı bireylere baba, anne, amca, vs., gibi isimler atfederler. Fiziksel ilişkiler bazında eğer insanlar bu kadar yanıylıyorsa, İlahi Vasfın gerçek doğasını anlamakta elbetteki zorlanacaklardır. Bir keresinde Rab Krishna, her yerde hazır ve nazır olan ilahi vasfını açıklarken, bütün evrende Kendisinden başka hiçbir şeyin olmadığını beyan etmişti. Aynı hakikat, *Ekam sath viprah bahudha vadanti* (hakikat tektir fakat arif olanlar ona çeşitli isimler verirler) beyanında da yer alır. Örneğin, 1 numara sadece 1'dir. Ona üç numara ilave edince 4 olur. Böylece 1'e, numaralar ilave ederek değişik numaraları elde ederiz. Buna rağmen birinci numara, yani 1, aynı kalır. Bu, İlahi Vasıftır. İşte *Ekoham bahusyam* (Tek Olan çok olmayı irade buyurdu) sözü de bunu beyan eder.

İnsanlar ekseriya Deva (Allah) ve jiva (birey) terimlerini kullanırlar. Hakikatte jiva diye bir şey yoktur! Her şey sadece İlahi Vasfın somutlaşmışlarıdır! Bundan, peki öyle ise insanlar niçin ölüyorlar sorusu ortaya çıkar? İnsanlar, fiziksel bedenlerinde yaşamakta olan Atma'nın ebedi doğasını idrak edemedikleri için ölüm terimini kullanırlar. Atma, hiçbir zaman ölmez! O, ölümsüzdür. Bu hakikati idrak edebilenler Allah'ın içine

karışıp yok olurlar. Bu hakikati idrak edemeyenler için jiva, jiva olarak ve Deva, Deva olarak kalır. Bu ikilik devam eder.

Ekameva adviteeyam Brahma (Allah bir ikincisi olmayandır) beyanının temelinde yatan anlam nedir? Bu evrende Brahman'dan başka bir varlık olmadığı için böyle beyan edilmiştir. Bu bir Vedik beyandır.

Bizim gerçek doğamızı Upanişadlar, Mahavakya (özdeyiş) Tattwamasi (Sen, O'sun) de açıklamıştır. Bir başka Mahavakya'da Prajnanam Brahma (Brahman, En Yüce Bilinç'tir) olarak beyan edilir. Bu beyan kime izafetendir? Bu da Kadiri Mutlak olan Allah'a izafetendir. Böylece bütün Veda'lar ve Upanişadlar, jiva ve Deva terimlerinde ikilik olmadığı ve her ikisinde aynı olduğu kavramını ilan ederler. Fakat hiç kimse bu hakikati anlamak için gayret sarfetmemektedir. Sonuçta, Allah'ın kendilerinden ayrı birisi olduğunu düşünürler.

İnsanlar ekseriya ilahî vasfın çeşitli formları arasında ayırım yaparlar, örneğin, Rama, Krishna, vs. Kendilerini özel bir formla özdeşleştirmek istedikleri vakit bu farklı duyuları hissederek. Böyle yapınca da, Allah'tan uzaklaşarak sadece jiva olarak kalırlar. Bu gibi ayrılıklar sadece bireylerde mevcuttur.

Allah tektir. Hakikatte O, sizden bir başkası değildir. O, sizin içinizdedir; siz gerçekten Allah'sınız! Eğer bu böyle olmasa, Veda'lar niçin Tattwamasi'yi beyan etsinler?

Allah ve sizin, bir olduğunuz kati inancını geliştirin. Böyle kati bir inanca sahip olunca Allah ile bir olursunuz. Örneğin, puja odanızda Sai Baba'nın çeşitli resimlerini tutmaktasınız. Fakat bütün resimlerde aynı Allah'ın çeşitli pozlarda çekilmiş olduğunu göreceksiniz. İlahi Vasfın altında yatan birliği kavradığınız vakit kargaşalığa meydan kalmayacaktır. Hakikati idrak edeceksiniz.

Benim her söylediğim şey sadece Hakikat'tir. Siz bu hakikatin farkında olmadığınız için ona olan inancınızı geliştiremiyorsunuz. Günümüzde çok kimse, bu kavram üzerinde sonsuz konferanslar vererek kendilerini Allah'ın adamı olarak ilan ederler. Bana inanın ki, bu kimselerin bütün söyledikleri şeyler salıkların kafalarını karıştırmaktan başka bir şey değildir. Hakikatte, Allah'ın tek olduğu beyanına kati inancınızı geliştirirseniz, hakikati idrak edebilirsiniz. Bu hakikati idrak edebilen kimsede karışıklık ve şüphe olamaz.

Hiç kimse hakkında sert sözler söylemeyin. Hakikatte bu dünyada düşman diye bir şey yoktur. Her hangi bir insanı düşmanmış gibi kabul ederek onu acımasızca yermeyin. Bir insan bir gün düşmanınız olabilir ama bir başka gün arkadaş olursunuz. Başka birisine kendinizden ayrı biriymiş gibi bakmayın. Herkes arkadaşdır.

Sevgi'nin Somutlaşmışları!

Sizler büyük bir sevgi içinde Allah'a ibadet ve dua ediyorsunuz. Allah'ı sevmeye devam edin ve O'na olan inancınızı geliştirin. Ancak o zaman bütün şüpheleriniz yok olacak ve İlahi Vasfın doğasını tam olarak anlayabileceksiniz. Şüpheler, Allah ile sizin aranızda bir ayrılık hissini uyandırarak dualiteyi yaratır. Esasında Allah ve siz gibi, iki ayrı varlık yoktur. Her şey “Ben”, “Ben”, “Ben”dir. *Ekameva adviteeyam Brahma* hakikatine inanın.

Örneğin, saat kaç saati gösterir? Oniki saati gösterir. Saat gösteren kol onikiyi geçince, tekrar, saatteki bire gider. Biri geçince bir sonraki saati gösterir. Böylece, saati gösteren kol ancak biri geçtikten sonra ikiye gider. Aynı şekilde, ikinci diye bir şey yoktur. Allah sadece birdir. Böyle olmasına rağmen kendinizi dünya işlerine karıştırırsanız ikilik meydana çıkar. Hakikatte, İlahi Vasıf'ta dualite diye bir şey yoktur.

Bazen Benim odamda uyuyan çocukları uyandırarak onlara sorarım, “Şimdi saat kaç?” Onların cevabı, “Swami! Saat oniki,” olur. Ben onlara tekrar sorarım, “Saat gündüzün mü onikisi yoksa gecenin mi onikisi?” Cevapları, “Swami, saat gecenin onikisi,” olur. Böylece, gündüzün 12 saati gecenin 12 saatine eklenince, 24 saat olur. Gerçekte 24 saat yoktur. Ancak, gece gündüzü takip ettiği için 24 saati bulursunuz.

Bu nedenle, gündüz ile gece arasında bir ayırt yapmayın. Demiryolu insanları çalışmalarında kolaylık sağladığı için böyle bir ayırım yapmaktadırlar. Bizler için, gece gündüzü takip eder ve tekrar geceden sonra gündüz başlar. Bize göre gündüz ve gece tektir.

Bu nedenle, dünyada karşılaştığınız her şeyde birlik prensibine olan kati inancınızı geliştirin. Allah, tektir ve sadece tektir. Eğer bu prensibe kati bir inanç geliştirmezseniz, bir formdaki Allah'a ibadet ederken başka bir formdakinden nefret etmeniz mümkündür. Daima, Allah ile birlik prensibini uygulamalısınız. Hakikat budur. Böyle bir inancı geliştiremiyorsanız, bunu bir tartışma ve çatışma konusu yapmadan bir kenara bırakın. Hiçbir şekilde Allah'a ikilik atfetmeyin. Allah daima tektir ve sadece tektir. Allah'ın tekliğini anladığınız ve O'na kati inancınızı geliştirdiğiniz vakit, hayatınız güzel bir şekilde geçecektir.

(Dinleyicilerin önünde bir demet çiçek tutarak Swami sordu) Bu nedir? Bu bir demet çiçektir. Bir miktar çiçek bir iple bağlanarak demet formunu almıştır. Çiçekler çeşitli olmalarına rağmen, onları bir arada tutan ip sadece birdir. Veda'da aynı prensip *Ekameva adviteeyam Brahma* (Allah bir ikincisi olmayandır) olarak açıklanmıştır.

Yukarıdaki örnek, çeşitlilikteki birliği kanıtlamaktadır. Tek bir insandan söz ettiğiniz vakit ona bir adam (veya bir kadın) dersiniz. Grup halinde bir araya gelmiş insanlardan söz ederken onlara bir grup dersiniz. Tek insandan ve grup halindeki insanlardan bahsederken kullandığımız terimlerde çok büyük bir fark olmasına rağmen, bu sınıflamada, temel bir birlik vardır. Bu birlik, hiç unutulmaması gereken İlahi Vasıftır. Fakat maalesef günümüzde insanlar, temeldeki prensip olan birliği unutarak, bu objektif dünyada görünürdeki çeşitliliğe bakmaktadırlar. Örneğin, Pandava'lara bakalım. Onlar kimdi? Beş Pandava kardeşler Kunthi'nin oğulları idi. Tek anne fakat beş oğul. Dünya anlayışına göre onların sayısı beştir.

İlahi Vasfın birlik prensibini anlayamıyabilirsiniz, fakat zamanla daha olgun bir zihinle, prensibi kavradığınız vakit, hakikatin iki değil de tek olduğunu anlayacaksınız. Bu bir mendil! (dinleyicilere mendili gösterir). Bunun içinde birbirleriyle dokunmuş iplikler vardır. İplikler çözgü ve atkı olarak dokundukları için mendil formu ortaya çıkmıştır. Kumaş tektir fakat iplikler çoktur. İnsanlar, çeşitlilikteki bu birliği idrak etmelidirler. Bu salonda toplanmış bir miktar öğrenci var. Her biri değişik olarak görünüyor. Fakat hepside Sri Sathya Sai Koleji'nin öğrencileri. Bu nedenle insan bu birliği geliştirmek için çaba göstermelidir.

Sevgi'li Öğrenciler!

Ben hepinizi görmekten çok mutluyum. Ben sabahın erken saatlerinden, yatmaya gittiğim zamana kadar birçok işlere bakar ve yine çok sayıda programlara iştirak ederim. Kendimi çok mutlu ve enerjetik hissediyorum. Benim gibi sürurun tadını çıkararak bir başkası yoktur. Ben daima mutlu ve sevinçliyimdir. Kimsenin övgüsüne veya hor görmesine kulak asmam. Bunlar sadece insanın hislerinin dışı olan tezahürüdür. Benim bunlarla bir ilişkim yoktur. Ben birbirinden ayrı hislere kulak asmam. "Herkes aynıdır, herkese aynı şekilde muamele et."

(Bagavan Diskur'unu, "***Govinda Krishna Jai***" bajanı ile sona erdirdi.)
